

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA LUBLIN**

z dnia ..... 2020 r.

w sprawie nadania nazwy skwerowi położonemu w granicach administracyjnych miasta Lublin

Na podstawie art.18 ust. 1 i ust. 2 pkt 13) ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020r. poz. 713 i 1378) - Rada Miasta Lublin uchwala, co następuje:

§ 1

Skwerowi oznaczonemu na załączniku graficznym stanowiącym integralną część uchwały, nadaje się nazwę: arch. Ignacego Kędzierskiego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublin.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.

Przewodniczący Rady Miasta Lublin

Jarosław Pakuła

Załącznik graficzny
do uchwały nr
Rady Miasta Lublin
z dnia

UZASADNIENIE

Ignacy Kędzierski (1877-1968) – architekt i urbanista związany na stałe z Lublinem od 1920r., kiedy to objął stanowisko architekta miejskiego, a następnie do 1937r. pełnił funkcję naczelnika Wydziału Budowlanego Zarządu Miasta Lublin. W 1950r. został mianowany na stanowisko starszego radcy w Wydziale Budownictwa lubelskiej WRN. Pełnił także funkcję architekta-urbanisty w „Miastoprojekcie”.

Najpilniejszym zadaniem architekta Ignacego Kędzierskiego było opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego naszego miasta oraz wyznaczenie kierunku działań do jego realizacji. Plan regulacyjny Lublina cechowała znaczna troska o zachowanie pięknej panoramy miasta, a także wykorzystanie walorów ekologicznych. Ignacy Kędzierski sformułował główne kierunki planistycznego rozwoju Lublina. Zarysowany plan był bardzo ambitny, uwzględniał potrzeby i kierunki rozwoju miasta w jego kluczowych dziedzinach. Jako architekt zakładał konieczność polepszenia warunków życia mieszkańców miasta poprzez wyznaczenie większej ilości terenów zielonych oraz poprawę warunków sanitarnych. Chciał także wprowadzić nowoczesne rozwiązania dróg, wodociągów, kanalizacji, elektrowni oraz transportu i połączeń komunikacyjnych. Mimo wielu zmian dostrzegał również konieczność renowacji i zachowania starej zabudowy i zharmonizowania jej z nowo powstającymi obiektami.

Po zakończeniu wojny władze Lublina w dużej mierze skorzystały z planu urbanistycznego autorstwa Ignacego Kędzierskiego, wg którego zrealizowano główne arterie komunikacyjne takie jak aleje Raclawickie, Aleje Zygmuntofskie i zmodernizowano ulice: Weteranów, Głowackiego, Skłodowskiej. Spod ręki Kędzierskiego wyszedł również projekt nowego cmentarza przy ul. Unickiej. Wykonał również liczne projekty budynków użyteczności publicznej: Izby Skarbowej (1925, dziś Urząd Wojewódzki), Instytutu Misyjnego „Bobolanum” (1922-1923, dziś Szpital Wojskowy), Szkoły Powszechnej na Czwartku (1924), Domu Żołnierza (1925), Szkoły przy ul. Spokojnej (1928) i wielu innych budowli.

Ignacy Kędzierski angażował się również w życie intelektualne Lublina. Był założycielem Koła Architektów (1926) i członkiem Towarzystwa Urbanistów Polskich. Za swoją działalność otrzymał Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł w 1968r. Został pochowany na cmentarzu przy ul. Lipowej w Lublinie.